కథలు

ద లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్

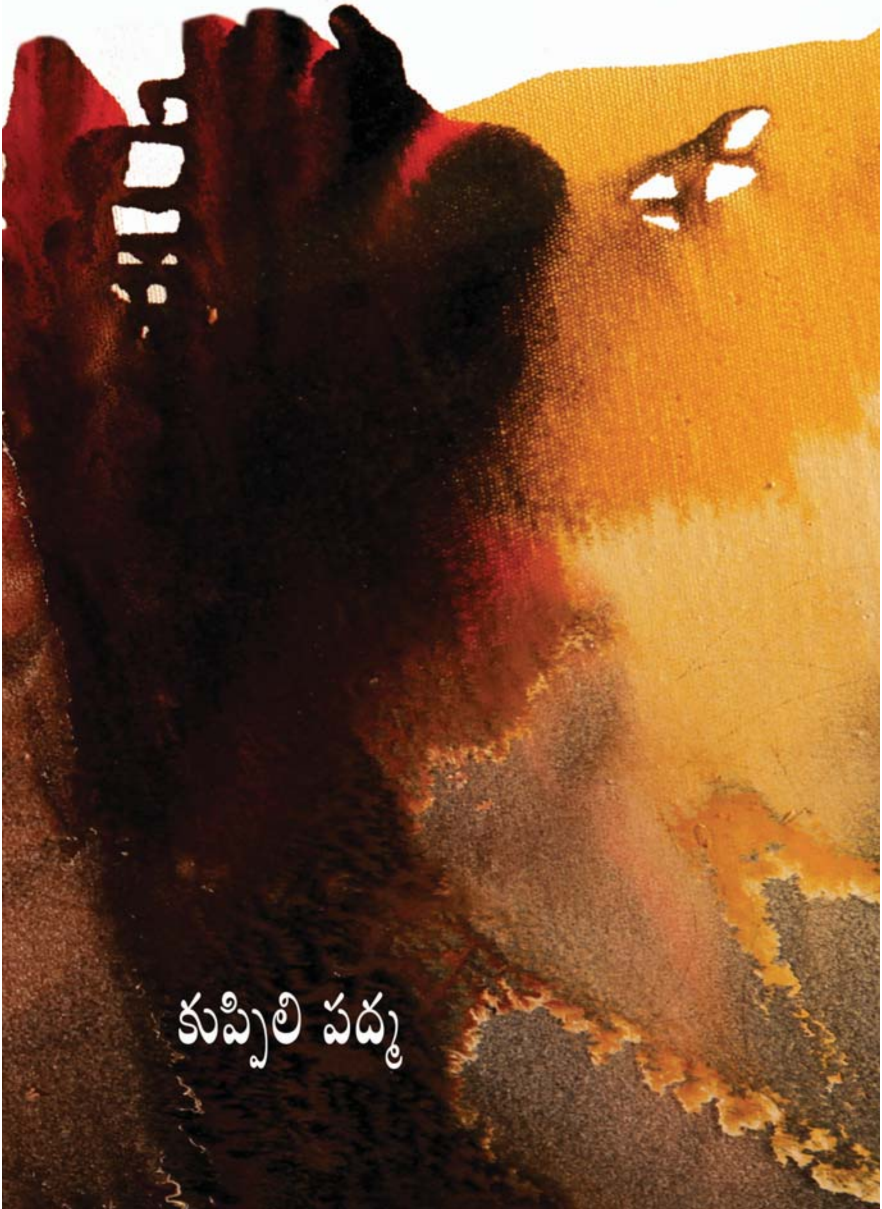

కుప్పిలి పద్మ

ద లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్

కుప్పిలి పద్మ కథలు

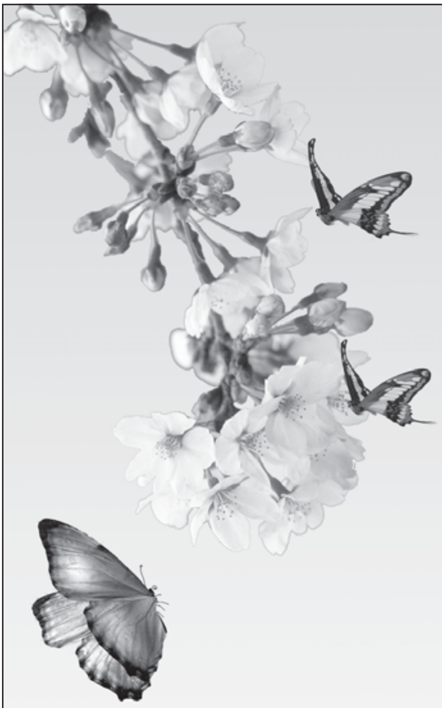

ద లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్

కుప్పిలి పద్మ

కథలు

THE LOSS OF INNOCENCE collection of short stories by **KUPPILI PADMA**

First publication: 14th October 2015. Copies 1000. © Kuppili Padma. Publishers: **MUKTA PUBLICATIONS.** Cover design and illustrations **LAXMAN AELAY.** Cover printed at **PRAGATHI ART PRINTERS.** Composed and designed at **AKSHARA CREATORS.** Printed at **CHARITA IMPRESSIONS.** Copies available at **KUPPILI PADMA,** 201, Vijayalaxmi Apartments, Methodist Colony, Begumpet, Hyderabad-500 016. **VISALANDHRA PUBLISHING HOUSE,** Vijayawada and its branches in Andhra Pradesh. **NAVACHETANA PUBLISHING HOUSE,** Hyderabad and its Branches in Telangana; **NOVADAYA BOOK HOUSE,** Kachiguda, Hyderabad.

e book: **www.kinige.com.**

Rs. 120

kuppilipadma@yahoo.com
kuppilipadma@gmail.com
www.kuppilipadma.com

యీ లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్‌లో...

ద లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్	...	24
నా స్నేహితురాలి పేరు... 'సుధీర'	...	48
ఫ్రంట్ సీట్	...	66
మదర్‌హుడ్ @ రియాల్టీ చెక్	...	80
గాల్లో తేలినట్టుందే...	...	96
సహస్ర	...	110
మాన్వి	...	128
బ్రేకప్ బొకే...	...	148
పున్నమిలా వచ్చిపొమ్మని	...	158
అతుల్య	...	170
మౌన	...	188

మంచి చదువరి, స్నేహితులు
ప్రముఖ వైద్యులు

డా॥ యం.వి. రావు గారికి...

యశోద హాస్పిటల్స్

యిప్పటి వరకూ...

కథా సంపుటాలు

మనసుకో దాహం	- ఫిబ్రవరి 26, 1994
ముక్త	- ఆగస్టు 1997
సాలభంజిక	- అక్టోబర్ 14, 2001
మంచుపూల వాన	- అక్టోబర్ 14, 2008
వాన చెప్పిన రహస్యం	- అక్టోబర్ 14, 2014
ద లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్	- అక్టోబర్ 14, 2015

నవలలు

పడగనీడలో...	- 1995
అహల్య	- 1996
మహి	- 2009, 2011

ప్రేమలేఖలు

అమృతవర్షిణి	- 1993

మ్యూజింగ్స్

శీతవేళ రానీయకు	- జూన్ 1999, 2009

కవిత్వం

కొన్ని పూలవనాలు కాసిన్ని తేనెచుక్కలు	- 2015

నన్ను, నా రచనలనీ ప్రేమించే పాఠకులందరికీ పేరుపేరునా...

యీ కథలను ప్రచురించిన పత్రికా సంపాదకులకీ...

యీ లాస్ ఆఫ్ యిన్నోసెన్స్‌కి ముందుమాట రాసిన
వీక్షణం సంపాదకులు, ప్రముఖ సాహితీవేత్త
యన్. వేణుగోపాల్‌గారికీ...

ముఖచిత్రంపై తన రంగులని చిలకరించిన
ఏలె లక్ష్మణ్‌గారికీ...

అక్షరాలని పుస్తకంగా పొదిగిన అక్షర సీతగారికీ...

మా మంచి మిత్రులు వేమన వసంతలక్ష్మిగారికీ,
ఎ.ఎన్. జగన్నాథశర్మగారికీ, అనిల్ యస్. రాయల్‌గారికీ,
అనంతకృష్ణగారికీ, ఆకెళ్ల రాజ్‌కుమార్‌గారికీ,
ఆర్.యం. ఉమామహేశ్వరరావుగారికీ,
అరిపిరాల సత్యప్రసాద్‌గారికీ...

యీ చిన్ని కానుకని బోలెడంత మొహమాటంతో అందుకొంటున్న
స్నేహితులు డా॥ యం.వి. రావుగారికీ...

నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు...

కథలు యెందుకు రాస్తున్నాను అంటే- చిన్నతనం మీద ప్రేమ వదలక. జీవితాన్ని రోజువారీ ప్రపంచంలోనే యింకొంచెం విశాలంగా జీవించాలి అని కోరుకునే హక్కుని వదులుకోలేక అనే చెప్పాలి.

వొక స్త్రీ జీవితానుభవం నుంచి నిలబడి ఆలోచిస్తుంటే యిది యే వొక్క స్త్రీ ఆలోచనే కాదు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా మా ముందుతరం స్త్రీ వాదులు ఆలోచిస్తున్న అనేక విషయాలు అర్థమవుతూ వచ్చాయి. యీ కథలని స్త్రీవాద స్పృహ నుంచి రాస్తున్నాననే యెరుక, స్త్రీవాదం కూడా ప్రపంచంలో వస్తున్న అనేక ఆర్థిక, సామాజిక మాధ్యమాల మధ్య నిలబడే తన స్వరాన్ని వినిపించాలన్న విషయం లోతుగా అర్థ మవసాగింది. స్త్రీవాదం కేవలం స్త్రీలకి సంబందించినది మాత్రమే కాదని పురుషుల జీవితాల గురించి కూడా స్త్రీవాద కోణం నుంచి ఆలోచించాను. స్త్రీలు కూడా ఆధిపత్యవర్గాలలో ఆధిపత్య రాజ కీయాల్లో భాగస్వామ్యం కలిగి వుంటారని తెలిసేకొద్దీ స్త్రీవాదం అంటే కేవలం స్త్రీలని విక్టిమ్స్‌గా మాత్రమే చూపించటం కాదు అని ఆయా రాజకీయాలని కథల్లో రాస్తున్నాను.

దాదాపు అన్ని కథల్లో ప్రొటోగనిస్ట్ స్త్రీ.

మొదట్లో కథలు రాస్తున్నప్పుడు ఆ టీనేజ్‌కి సంబంధించిన చూపుని, వొక టీనేజర్ ఆంతరంగాన్ని, వొక స్త్రీ దృష్టికోణాన్ని ప్రతిబింబించే కథలు 'మనసుకో దాహం'లో, అప్పుడప్పుడే కుటుంబ వాతావరణం నుంచి బయటకి అడుగు పెట్టాలంటే యెలా పెట్టాలాని ఆలోచించు కొంటూ నిలబడటానికి నగరముందని నగరానికి వచ్చే అమ్మాయిలూ, వున్న నగరం చాలా వేగంగా మారిపోతుండటం, సంక్లిష్టంగా వుండటం, యిలాంటిచోట యెలా నిలబడాలి అనుకుంటున్నవాళ్ళ కథలు 'ముక్త'లో రాశాను. నగరంలో వస్తున్న మార్పులకి కారణం ప్రపంచంలో వస్తున్న అనేక మార్పులు అనే విషయం అర్థమవుతున్న ప్పుడు 'సాలభంజిక' కథలు చెప్పటం, అన్నీ వుండి కూడా యెదు ర్కొంటున్న యెమోషనల్ వయొలెన్స్‌ని 'మంచుపూల వాన'లో, రవ్వంత ప్రేమ కూడా బయటి ప్రపంచంలో యెలా బాధాకరమవు తుందో 'వాన చెప్పిన రహస్యం'లో చెపితే, వీటన్నిటి మధ్య నిలబడి వెతుక్కుంటున్న చోటులో దాదాపు అన్నివిధాలా కోల్పోతోన్న అమా యకత్వం 'ది లాస్ అఫ్ యిన్నోసెన్స్'లో ప్రతిబింబించాయి.

సారంగ, మార్చి 11, 2015

-కుప్పిలి పద్మ

అమాయకత్వం కోల్పోతున్న కొత్త జీవితాల కథలు

ఎన్. వేణుగోపాల్

కుప్పిలి పద్మ కథలను ఇరవై సంవత్సరాలకు పైగానే చూస్తున్నాను. పదిహేను సంవత్సరాల కింద తాను రాసిన సాలభంజిక కథ చదివి, సమాజంలోకి వస్తున్న కొత్త జీవితాలను, కొత్త జీవన విధానాలను అర్థం చేసుకుని రాయగలిగిన రచయితగా గుర్తించి, అటువంటి రచయితలకు ప్రోత్సాహం అవసరమని అప్పుడు నేను రాస్తున్న ఒక వారం వారం శీర్షికలో ఆ కథ గురించి రాశాను. అప్పటి నుంచి అడపాదడపా తన కథల గురించి నా అభిప్రాయాలు చెపుతున్నాను. బహుశా ఆ కారణం వల్లనేనేమో పద్మ ఈ కథాసంపుటానికి నేను నాలుగు మాటలు రాయా లని అడిగింది.

ఈ కథలలోకి వెళ్లేముందు అసలు ఇటువంటి కొత్త జీవితాల పట్ల, ఆ జీవిత సమస్యల పట్ల సమాజపు దృక్పథాన్ని, ప్రత్యేకించి ఆలోచనా పరుల దృక్పథాన్ని, జాగ్రత్తగా పరిశీలించవలసి ఉందనుకుంటాను.

ఈ కొత్త జీవితం ఇప్పటికింకా రెండు మూడు దశాబ్దాలు గడిచి నప్పటికీ సార్వత్రికం కాలేదు. దాని స్వభావం వల్లనే అది సార్వత్రికం కాజాలదు కూడ. ఎక్కువలో ఎక్కువ అది ఎగువ మధ్యతరగతిని తాకి, ఆ కింది వర్గాల మీద ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ప్రభావం వేయగలుగుతున్నది. అది అల్పసంఖ్యాకుల జీవితాల్లోకి మాత్రమే ప్రవేశించి ఉండవచ్చుగాని అంచులలో ఉన్నదని కూడ అనలేం. ప్రచార సాధనాల హడావిడి వల్ల ఒక రకంగా అదే ప్రధానస్రవంతి అనే అపోహ కలగడానికి కూడ అవకాశం ఏర్పడుతున్నది.

ఇళ్లు, ఇళ్లలో వస్తువులు, అలంకరణలు, వాహనాలు, దుస్తులు, తినుబండారాలు, సంబంధాలు, మాటతీరు, వ్యక్తీకరణలు వంటి ఎన్నో వ్యక్తిగత అంశాల మీద ఈ ప్రభావం ఉంటున్నది. సినిమాలో, టెలివిజన్‌లో, పత్రికలలో ఇదే ప్రామాణిక జీవనస్రవంతి అన్నట్టుగా చూపుతుండడం వల్ల రెండు ప్రమాదకరమైన పరిణామాలు కూడ చాప కింది నీటిలా సమాజమంతా విస్తరిస్తున్నాయి. జిలుగువెలుగులతో ఆకర్షణీయంగా చూపడం వల్ల అదే అనుసరణీయమైన జీవన ప్రమాణం అనుకుని, అనుకరించడానికి ఎక్కువమంది ప్రయత్నించడం ఒక పరిణామం కాగా, ఆ జీవన ప్రమాణాన్ని అందుకోలేమని తెలిసి, అందువల్ల తమ జీవితమే వ్యర్థమనే న్యూనతా భావనకు మరింతమంది గురికావడం మరొక పరిణామం. అటు అనుకరణ సంస్కృతి అయినా ఇటు ఆత్మన్యూనతా సంస్కృతి అయినా మనిషిని తన నుంచి తనను దూరం చేసేవే. అంటే మనిషిని సంఘం నుంచి, సమష్టితత్వం నుంచి దూరం చేసేవే. అలా మన సమాజంలో ఈ కొత్త జీవితాల ప్రవేశం అంతకు ముందు ఉన్న అంతరాలకు మరొక కొత్త అంతరాన్ని కలుపుతున్నది. ఒక కొత్త ఘర్షణనూ వేదననూ సృష్టిస్తున్నది. ఒక కొత్త పరాయీ కరణను ప్రవేశపెడుతున్నది.

ఈ నేపథ్యంలో ఈ కొత్త జీవనరంగాల గురించీ, వాటిలోపలా, వాటి వల్లా సమాజంలో తలెత్తుతున్న ఘర్షణల గురించీ, వాటి ప్రభావం

గురించీ మరింత ఎక్కువగా అర్థం చేసుకోవలసిన, మాట్లాడుకో వలసిన అవసరం పెరుగుతున్నది. ఈ జీవితాల గురించి సాను కూలంగా, ఆకర్షణతో, మోజుతో, సమ్మోహకంగా చెపుతున్న ధోరణి పెరుగుతున్నందువల్ల, వాస్తవికంగా వాటిలోని గుణదోషాలను, సమస్య లను, ఆందోళనలను అర్థం చేసుకోవలసి ఉన్నది. ఆ జీవితాలలోని మంచిగాని, చెడుగాని సమాజంలోని ఇతర వర్గాల జీవితాల మీద ఎటువంటి ప్రభావం వేయగలవో తెలుసుకోవడానికి ఆ జీవితాల గురించీ తెలుసుకోవాలి, ఆ ప్రభావాల గురించీ తెలుసుకోవాలి. ఇంత బలమైన జీవన ప్రభావం సహజంగానే కళకూ కథకూ వస్తువు కాకతప్పదు.

ఆ అత్యవసరమైన పనిని పద్మ తన కథల ద్వారా గత రెండు దశాబ్దాలుగా చేస్తున్నదని నాకనిపిస్తున్నది. ఇప్పుడిక్కడ సంకలనం చేసిన పదకొండు కథలు కూడ ఆ పనిలో భాగమే అనుకుంటాను.

ద లాస్ ఆఫ్ ఇన్నోసెన్స్ అనే పుస్తక శీర్షిక ఈ పుస్తకంలో భాగమైన ఒకానొక కథ శీర్షిక మాత్రమే కాదు. ఈ కథలన్నిటికీ ఆధారభూమిక అయిన సార్వత్రిక ఇతివృత్తంగా అర్థవంతమైనది. మరోమాటలో చెప్పా లంటే అది మన సమాజపు ఒకానొక స్థితి. నైసర్గికమైన, సహజమైన అమాయకత్వాన్ని కోల్పోతున్న స్థితిలో ఇవాళ సమాజంలో గణనీయ మైన భాగం ఉంది. ఈ అమాయకత్వం కోల్పోతే దాని స్థానంలో వచ్చేది ఏమిటనేది చర్చనీయాంశం కావచ్చు. కాని వలసవాద మార్కెట్ ప్రవేశించిన నాటి నుంచీ భారతీయ సామాజిక జీవితం అమాయ కత్వాన్ని కోల్పోతూనే ఉంది. ఆ మూడు వందల సంవత్సరాల చరిత్ర ఇక్కడ అవసరంలేదు గాని గత రెండు మూడు దశాబ్దాలలో ఈ అమాయకత్వాన్ని కోల్పోయే ప్రక్రియ వేగవంతంగానూ, విస్తారం గానూ, లోతుగానూ జరుగుతున్నది. ఒక మనిషయినా సమాజ మయినా అమాయకత్వం కోల్పోతే, ఆ స్థానంలో జ్ఞానమో, వివేకమో రావచ్చు. లేదా, తెంపరితనమో, తుంటరితనమో రావచ్చు. అజ్ఞానమూ

అవివేకమూ కూడ ఆకర్షణీయమైన ముసుగులు వేసుకుని రావచ్చు. ఈ పరిణామం ఎలా జరిగినప్పటికీ, సామాజిక అమాయకత్వం కోల్పోయే క్రమం ఆసక్తి కరమైనది. అది వ్యక్తిగత జీవితాలలో ప్రతి ఫలిస్తూ వ్యక్తులు తమ అమాయకత్వం కోల్పోయే క్రమాన్ని ఒక కళారూపంలో చిత్రించడం మరింత ఆసక్తికరమైనది. ఒకరకంగా చూస్తే ఈ పదకొండు కథలూ కూడ ఒక సమాజం అమాయకత్వాన్ని కోల్పోయే క్రమానికి వ్యక్తిగతస్థాయి ప్రతిఫలనాల చిత్రణలే.

ద లాస్ ఆఫ్ ఇన్నోసెన్స్‌లో విహాన్ - దర్శనల మధ్య ఉన్న సంబంధానికి పాత పద్ధతిలో పరస్పర నమ్మకం పునాది కాదు. బహుశా పరస్పర అప నమ్మకమే, అవతలి వాళ్లు అబద్ధం చెపుతున్నారన్న నమ్మకమే పునాది కావచ్చు. అమాయకత్వం కోల్పోవడం అంటే అదే. కాకపోతే దానికి లాంగ్ కమిట్‌మెంట్స్ యివ్వలేకపోవడం అనీ, బ్యాగేజ్ వద్దను కోవడం అనీ, కెరీర్‌లో సెటిల్ కావడం అనీ కొత్త అర్థాలు చెప్పుకునే తెలివితేటలు ఇప్పుడు వచ్చాయి. 'యే ఫీల్డ్ అయితేనేం కేట్ రేస్‌లో అందరం... యేదో రకంగా భాగస్తులమే...' అనడం అలా అమాయ కత్వం కోల్పోతున్నవాళ్ల అంతరంగానికీ, బహిరంగ సమర్థనకీ ఒక సూచిక. అసలు ఆ కేట్ రేస్ ఎవరు సృష్టించారు, ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం సృష్టించారు, ఆ కేట్ రేస్‌లోకి వెళ్లేవాళ్లు ఇష్టపూర్వకంగా వెళు తున్నారా, సామాజిక స్థితి వాళ్లను అటు నెట్టి, వాళ్ల నుంచి అమాయ కత్వాన్ని కొల్లగొడుతున్నదా, అలా వెళ్లినందువల్ల వాళ్లేమి సాధిస్తున్నారు అని ఆలోచించడానికి పురికొల్పడమే కథ సాధించదలచిన ప్రయోజనం.

ఈ కొత్త తరం అమాయకత్వం కోల్పోవడాన్ని నిజానికి చాలా రంగాల్లో, కోణాల్లో, స్థాయిల్లో అర్థం చేసుకోవలసి ఉంది. అది సంఘ పరివార్, ఖాప్ పంచాయతీలు చూస్తున్న ఏకైక, సంకుచిత, పురు షాధిపత్య అర్థంలో మాత్రమే జరగడం లేదు. సంక్లిష్టమైన, అసాధా రణమైన రూపాల్లో జరుగుతున్నది. నైతిక పోలీసులు చెపుతున్న

సద్యోలైంగిక సంబంధం, కాజువల్ సెక్స్, వైవాహికేతర సంబంధం, స్వేచ్ఛాయుతమైన ప్రవర్తన వంటి పాత నైతిక అర్థాలు మాత్రమే ఈ అమాయకత్వ విచ్ఛేద పరిణామాన్ని పూర్తిగా వివరించజాలవు. అసలు ఆ ప్రక్రియకు ప్రతిసారీ ప్రతికూల అర్థం మాత్రమే ఉంటుం దని కూడ అనుకోలేం. ఒక్కోసారి అధ్యయనం వల్ల, స్పందనల వల్ల, భావుకత వల్ల ప్రపంచానికి కొత్త కిటికీలు తెరుచుకుని, వ్యక్తిత్వం వికసించి, జీవన సార్థకతకు వినూత్న అర్థాలు స్ఫురించి కూడ అమాయకత్వం కోల్పోయే పరిస్థితి రావచ్చు. ఆ సానుకూల అర్థాలలో కూడ అమాయకత్వ విచ్ఛేదాన్ని అర్థం చేసుకోవలసి ఉంది.

'నా స్నేహితురాలి పేరు సుధీర'లో కూడ అమాయకత్వం కోల్పోయి, పర్యావరణ విధ్వంసక పథకాలకు నిధులు సమకూర్చే ఉన్నతాధికారి అంతరంగంలో ఘర్షణ, ఆ పర్యావరణ విధ్వంసాన్ని ప్రశ్నించే స్వచ్ఛంద సంస్థలో పనిచేసే అతని ఆత్మీయ స్నేహితురాలి ఓదార్పు ఇతివృత్తం. అతను చేసిన కుంభకోణాలు బయటపడి, ఎవరో ఒకరిని బాధ్యులను చేయాలి గనుక అతన్నే పక్కనపెడతారు. అతను అథః పాతాళానికి జారిపోయాననుకుంటాడు. అప్పుడు సాంత్వన పలక డానికి వచ్చిన స్నేహితురాలు, 'ఇది మన జనరేషన్ క్రైసిస్' అంటుంది. దానికి 'క్విక్ మనీ, ఇన్‌స్టెంట్ గ్రాటిఫికేషన్' కారణాలని చెపుతుంది. 'మొత్తం సిస్టమ్‌ని తలకిందులు చేసేశాక జరుగుతున్న లేదా జరిగిన పొరపాట్లకి యిద్దరినో ముగ్గురినో బాధ్యులను చేసేసి ప్రపంచం ముందు దోషులుగా నిలబెట్టే ప్రోసెస్‌లో అసలు ప్రజలకి మేలుచేసే విషయాలపై దృష్టినే పెట్టటం లేదు. ఆ బాధ్యతని యెవరు తీసు కొంటారు? నిజంగా ఆ కొద్దిమందే దోషులా... యిదంతా గ్లోబల్ యెకానమీ సృష్టించే వికృతం...' అని చెపుతుంది.

మెరుగైన ఆర్థికస్థితి ఉన్న మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో అంతర్లీనంగా ఎంత పితృస్వామిక భావజాలం ఉన్నప్పటికీ, అమ్మాయిల పట్ల ప్రేమాభిమానాలు కనబరచడం, ముద్దు చేయడం, వాళ్ల ఇష్టాయిష్టాలు

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/The+Loss+of+Innocence

* * *